

॥ श्री ॥

அம்ருத ஸரீ.

மாதந்தோறும் வெளிவரும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸம்பந்தாயார்த்த
ப்ரகாசநப் பத்திரிகை.

229

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சுபகிருது — தை

JANUARY - 1963

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

पातु प्रणतरक्षायां बिलम्बमसहन्निव ।

सदा पञ्चायुधीं विभ्रत्स नः श्रीरङ्गनायकः ॥

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பத்ராதிபர்கள் :

ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸ்ரீரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர், Mg. Ed.

வருஷச் சந்தா ரூ. 3—0—0

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அஸ்மக்குருபரம்பராயோ நம:

அம்ருத ஸஹர்.

229

க.ப.விருது

தை

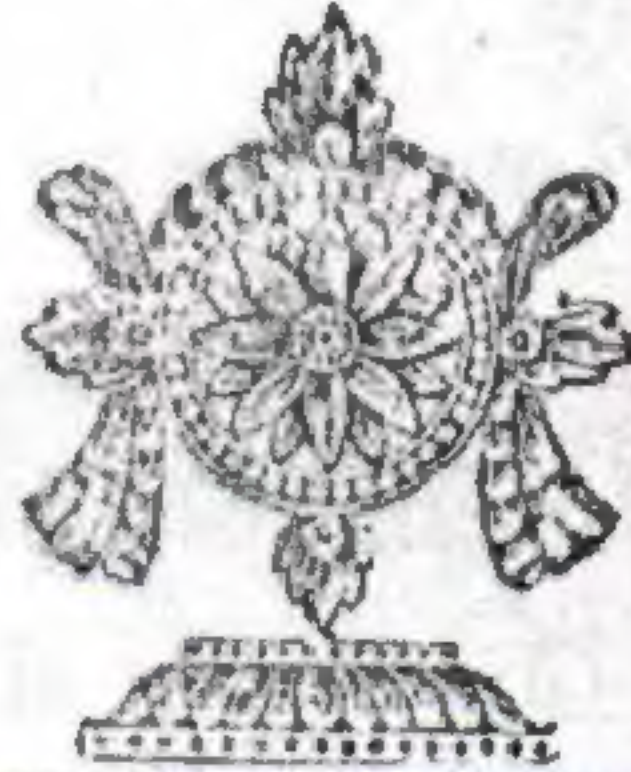
— பத்திரிகைகள் —

மூலகாஞ்சி ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்
மூலரங்கம் மெ. ஸுந்தரராஜாசாரியர்

1963

JANUARY

अनवद्यह्यसूक्तीर्द्धती सुमनोमनोविनोदाय । अतुलहरी प्रसर्पतु सततं श्रीरङ्गचन्द्रमस्सविधात् ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமத் வரவாமுநயே நம:

श्रीमद्रङ्गं जयतु परमं धाम तेजोनिधानम्

भूमा तस्मिन् भवतु कुशली कोऽपि भूमासहायः ।

दिव्यं तस्मै दिशतु विभवं देशिको देशिकानां

काले काले वरवरसुनिः कल्पयन् मङ्गलानि ॥

சேற்றுக் கமல வயல் சூழ் அரங்கர்தம் சீர்தழைப்ப
போற்றித்தொழு நல்ல வந்தணர் வாழவிப் பூதலத்தே
மாற்றற்ற செம்பொன் மணவாள மாமுனி வந்திலனேல்
ஆற்றிற் கரைத்த புளியல்லவோ தமிழாரணமே.

கோயில் மணவாளமாமுனிகள் ஸந்நிதி

ஜீர் ஜோத்தாரண கைங்கர்யம்.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன் சேதன உஜ்ஜீவனார்த்தமாக திருவவதாரங்களைச் செய்தரு
ளியும் கார்யகரமாகாமையாலே ஸஜாதீயரைக் கொண்டாகிலும் திருத்துவோமென்று பார்த்து

நித்யஸூரிகளில் தலைவராகிய திருவனந்தாழ்வானை இருநாருண்டுகள் இந்நிலவுலகிலே தெருள் தருமா தேசிகராயிருந்து சேதநர்களை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்யவேனுமென்று நியமிக்க, அவரும் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் எம்பெருமானாராக திருவவதரித்து வடமொழி வேதாந்த விழுப் பொருளின் செம்மையை நிலைநாட்டியருளியும், தென்னரங்கன் செல்வம் முற்றும் திருத்தியருளியும், “யாவத் சரீர பாதம் அத்ரைவ ஸ்ரீரங்கே ஸாகமாஸ்வ” என்று நம்பெருமானாலே நியமிக்கப் பெற்று நூற்றிருபது திருநகரத்திரம் இந்நிலவுலகோர்களைத் திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்காக்கிக் கொண்டிருந்தும் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். அந்த எம்பெருமானார் தாமே மிகுதியிருக்கும் 80 ஆண்டுகளையும், இம்மண்ணுலகினை வாழ்விக்கத் திருவுள்ளம் கொண்டு, மணவாளமாமுனிகளாக ஆழ்வார் திருநகரியிலே திருவவதாரம் செய்தருளினார்.

திருவரங்கச் செல்வனாகும் இப்புவிபிலரங்கேசர்க்கு ஈடு அளித்தான் என்கிறபடி இம் மணவாளமாமுனிகளின் திருவாக்கிலுலே, நம்மாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தமிழ் வேதமாகிற திருவாய்மொழிக்கு ‘தெள்ளியதா நம்பிள்ளை செப்புநெறி தன்னை வள்ளல் வடக்குத்திரு வீதிப்பிள்ளை’ அருளிய ஈடு முப்பத்தாறாயிர மென்கிற வ்யாக்யானரத்தத்தை ஒரு வருஷம் ஸகல உத்ஸவங்களையும் நிறுத்திக் கொண்டு, திருச்செவி சாத்தியருளி, “ஸ்ரீசைலேச தயா பாத்ரம்” என்கிற தனியனை பெருமானே பிள்ளை யுருவில் வந்து திருவாய்மலர்ந்தருளி தம்முடைய “இருந்தால் சிங்காசனமாம்” திருவனந்தாழ்வானையே இவர்க்கும் ஆஸநமாகப் பரிசளித்தருளினார். இது தோன்ற “தென்னரங்கர் சீரருளுக்கு இலக்காகப் பெற்றோம்” என்று இவர்தாமே உகந்து அருளிச் செய்து ஆர்த்தியின் மிகுதியால் 74 திருநகரத்திரமும், “கோயில் மணவாளமாமுனிகள்” என்றே தேசமெங்கும் திகழவும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களை அருளிச் செய்து, “விசதவாக் சிகாமணி” என்கிற விருது பெற்றும், இவ்வுலகத்தை வாழ்வித்தருளினார். வ்வள்ளல் மணவாளமாமுனிகளின் திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலுள்ள ஸந்நிதியில் கர்ப்ப ரூஹம், விமானம் ஸந்நிதி முன் முகப்பில் ஏறியருளப் பண்ணியிருக்கிற ஸ்ரீமன் மணவாளமாமுனிகள் அஷ்டதிக் கஜங்கள் என்று பிரஸித்தர்களான மாமுனிகளின் முக்கிய சிஷ்யர்கள் ஆகிய இவர்களின் திருவுருவங்களையும் திருமலையாழ்வார் மண்டபத்திலுள்ள சித்திரங்களையும், ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்து வருகிறோம். இதற்கு சென்னையிலுள்ள சில சாரிதிகளிலிருந்து விசேஷ த்ரவ்ய ஸஹாயம் செய்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பற்றாக்குறையாக இருப்பதனால் திருப்பணி பூர்த்தியாகாமலிருக்கிறது. அதைப் பூர்த்தி செய்யவும், ஸம்ப்ரோக்ஷணத்தை விசேஷமாக நடத்தவும் சுமார் ரூ. 10,000 (பத்தாயிரம்) தேவைப்படுகிறது.

ஆகையால், ஆஸ்திக சிகாமணிகளை விசேஷமாக த்ரவ்யங்களை ஸமர்ப்பித்து மணவாளமாமுனிகளுடையவும், ஸ்ரீரங்கநாதனுடையவும் திருவருள்பெற்று இன்புறுமாறு பிரார்த்திக்கிறோம்.

இங்ஙனம்,

மோமடம் யதிராஜ ஸம்பத்துமாராசாயர்,

ஜீர்ணோத்தாரண கைங்கர்ய கமிட்டியார்.

ஸன்னிதி ஆதீனம்.

தொகை அனுப்பவேண்டிய விலாஸம் :—

டாக்டர் P. E. ஜம்புநாதய்யர், பொக்கிஷதார்,

ஜீர்ணோத்தாரண கைங்கர்ய கமிட்டி, அம்மாமண்டபம் ரோடு, ஸ்ரீரங்கம்.

ராமாயணத்தில் மாயா பாத்திரங்கள்.

[பாரத்வாஜன்.]

4. மாயா ஸந்யாஸி.

ஸீதையின் நிந்தனையைத் தாங்கமாட்டாத லக்ஷ்மணன் ஸ்ரீராமரைத் தேடிக்கொண்டு புறப் பட்டவுடன் மறைவில் காத்துக்கொண்டு நின்ற ராவணன் ப்ராஹ்மண வேஷத்துடன் கையில் கமண்டுலுவும், இடையில் காஷாய வஸ்திரமும் உடையவனாய் ஸீதை தனித்திருந்த ஆச்ரமத்துக்கு வந்துசேர்ந்தான். ஸீதா தேவியும் முறைப்படி அவனை வரவேற்று ஆஸனம், பாத்யம், பழங்கள் என்னுமிவைகளைக் கொடுத்து உபசரித்தாள். அவனும் அவைகளை ஏற்றுக்கொண்டு ஒன்றுந் தெரியாதவன்போல் அவளுடைய வரலாற்றை வினவினான். ஸீதையோ ராமலக்ஷ்மணர்கள் வர வில்லையே யென்ற கவலையுடன் அவர்கள் வரும் வழியை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டு ராவணன் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதிலும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அவளுடைய வார்த்தையை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ராவணனோ தான் ராவணன் என்பதைத் தெரிவித்து அவனைத் தனக்குப் பட்டமஹிஷியாகும்படி வேண்டினான். ஸீதை அவனைத் திரஸ்கரித்துப் பருஷமாகப் பேசினாளெனினும் பெருங் காற்றாலசைக்கப் பட்ட வாழை போல் உடல் நடுங்கி உள்ளம் குழம்பிய வளானாள். அவள் மேன்மேலும் அவனை மறுக்கவே, அவன் அழகிய ஸந்யாஸி வேஷத்தைவிட்டு பத்து முகமுடையவனாய், விற்பிடித்தவனாய், சரபானியாய், சிவந்த கண்கள் உள்ளவனாய்த்தனது உருவத்தையடைந்து, அவனைக் கூந்தலில் இடது கையாலும் இருதுடைகளிலும் வலது கையாலும் பிடித்துத் தூக்கி, திடீரென்று அவ்விடம் வந்து நின்ற தன் தேரில் வைத்தான். இது வால்மீகி கூறிய விருத்தாந்தம். துளசிதாஸரும் இதே ரீதியில், ஆனால் இவ்வளவு விவரமில்லாமல் சொல்கிறார்.

ஸீதை செய்த ஆறித்யத்தை அலக்ஷ்யம் செய்து, ஸந்யாஸி ரூபத்தை விட்டு தன்னுருவை எடுத்துக் கொண்டு ஜானகியைத் தலைமயிர்களால் பிடித்தான் என்றார் வ்யாஸ பகவான்.

ராவணனுடைய அஹங்கார வார்த்தைகளைக் கேட்ட மாயா ஸீதை “ துஷ்டா, நீ விஷ்ணு மனைவியாகிய லக்ஷ்மியை நாய் எடுக்க எண்ணங்கொண்டது போல் அபஹரிக்கவந்தாய். ஒரு கணப் பொழுது இங்கேயிரு, ராம லக்ஷ்மணர்கள் வந்தால் அவர்கள் பாணங்களால் நீ நாசமடைவாய் ” என்றாள். ஸீதையின் வார்த்தையைக் கேட்ட ராவணன் கோபம் மீறி தன் ஸ்வய ரூபத்தை எடுத்துக் கொண்டு தன் நகங்களால் பூமியைக் கீண்டு மண்ணோடு ஸீதையை எடுத்து தன் தேரின் மீது வைத்துக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாய்ச் சென்றான். இது அத்யாத்ம ராமாயணம்.

ராவணன் பூர்வத்திலே ப்ராஹ்மாவின் சாபம் தனக்குண்டாயிருப்பதை நினைத்துக்கொண்டு ஜானகியைத் திருமேனியைத் தீண்டுதற்கு அச்சப் பட்டவனாகி பூமியைப்பர்ணசாலையோடு கைகளால் பேர்த்தெடுத்து தேரின் மேல் வைத்துக்கொண்டான் என்பது கம்பர் வாக்கு.

தத்வஸங்க்ரஹ ராமாயண விருத்தாந்தம் ருசிகரமானது.

ஸீதையின் நாராசம் போன்ற வார்த்தைகளைக் கேட்ட ஸௌமித்ரி ஒரு க்ஷண காலம் ஒன்றும் தோன்றாதவனாக இருந்து பிறகு “ எனது சீலத்தையும் ஸ்ரீராமருடைய பராக்ரமத்தையும் அறிந்திருக்கும் இந்த ஸீதாதேவி என்னை நோக்கி இந்த வார்த்தைகளை எப்படிச் சொன்னாள்? இவள் ஜநக மஹாராஜன் புத்ரியல்ல, அவ்வம்மையாக இருந்தால் இந்தக் கடுரமான சொற்களைச் சொல்லவே மாட்டாள். அவள் பேதை, நல்லவள். அன்னைபோல் என்னை ஆதரிப்பாள், இதன்

காரணத்தை நான் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை, ராம மாயையானது கடத்தற்கரியது'' என்று கருதி கண்களிலிருந்து நீர் பெருக வ்யஸனமடைந்து, பிறகு தன்னைத்தானே தேற்றிக்கொண்டு வில்லை; கரத்தில் எடுத்து ஜாங்கியை ரக்ஷிப்பதற்காக ஏழு கோடுகளை மண்டலாகாரமாகக் கிழித்து ''இந்தப் பார்ணசாலைக்குள் புலி, திருடன், பைசாசம், தானவர், ராக்ஷஸர் ஒருவரும் வர வன்மையடையார்'' என்று சொல்லி தேவியை வணங்கிவிட்டு கொடிய வனத்திற்குள் புகுந்தான்.

தக்க தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ராவணன் ஸந்யாஸ வேஷம் பூண்டு பத்துத் திக்குகளிலும் தன் கண்களைச் செலுத்திப் பார்ந்துக்கொண்டு கால் நடையாக ஸ்ரீ ராமர் ஆச்ரமத் திற்கு வந்தான். ஆனால் லக்ஷ்மணன் கிழித்துவிட்டுப் போன கோட்டைக் கடந்து செல்லமுடியாமல் அதற்கப்பால் நின்று, ருத்ராக்ஷமணி மாலையைத் திருப்பிக் கொண்டே ''சம்போ, சங்கரா'' என்று உச்சரித்துக்கொண்டிருந்தான். யாரோ யதிவந்திருக்கிறார் என்று நினைத்த ஸீதை கையில் தீர்த்த பாத்ரம் எடுத்துக்கொண்டுபோய் கோட்டுக்குள்ளேயே நின்று கொண்டு அங்கிருந்த ஒரு முகிவர் கன்னிகையின் கையில் பூஜாத்ரவ்யங்களைக் கொடுத்து பூஜிக்கும்படி சொன்னான்.

மாயா வேஷதாரியான அந்த ராவண ஸந்யாஸி, ஸீதையைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்துடனும் ஆனால் கோட்டைத் தாண்டி உள்ளே ப்ரவேசிக்கச் சக்தியில்லாதவனாய் நின்றான். தேஜஸ்ஸால் ஜ்வலிக்கும் ஸந்யாஸியைக் கண்ட ஸீதை தன் பதியாகிய ஸ்ரீ ராமரைப்பற்றி விசாரிக்க வாமென்று நினைத்து அவனை நோக்கி ''இங்கிருந்து வெகுதூரம் சென்றிருக்கும் என் பதி எப்போழுது திரும்பிவருவார்?'' என்று கேட்டாள். அதற்கு அவன், ''உன் கையைப் பார்த்து சுபாசுப பலன்களைச் சொல்லுகிறேன்; ப்ரச்ந லக்ஷணங்களை நன்கு அறிவேன்'' என்றதும் ஸீதாதேவி ஸ்ரீராமரது வரவை அறிய விரும்பி, கோடுகளைக் கடந்து அவன் அருகே வந்தாள். உடனே அவன் ஸந்யாஸி ரூபத்தை விடுத்து, ஸ்வய ரூபத்தையடைந்து சாபத்திற்கஞ்சி தேவியைத் தொடாமலே பூமியோடு பெயர்த்தெடுத்து தன் ரதத்தின் மீது வைத்துக் கொண்டான்.

இது தத்வஸங்க்ரஹ ராமாயண வருத்தாந்தம்.

5. மாயா சிரஸ்.

இதன் விருத்தாந்தம் வால்மீகத்தில் மட்டுமே உள்ளது. ஸ்ரீராமரது படையையும் படைத் தலைவர்களையும் பற்றி வேவுபார்த்து வரும்படி அனுப்பப் பட்ட சுகஸாரணர்கள் அங்கே பிடிபட்டு, வானர்களால் பிடிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீ ராமரால் உயிர்ப் பிச்சை கொடுக்கப்பட்டு ராவணனிடம் திரும்பி வந்து ஸ்ரீ ராமருடைய படை பலத்தை அவனுக்கு அறிவித்தார்கள்.

ஸ்ரீராமருடன் போர் தொடர்வதற்குமுன் ஸீதையை இணங்க வைத்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானங்கொண்ட ராவணன் அசோக வநஞ் சென்று ஸீதையைப் பார்த்து ''ஸீதே, ராமர் லங்கைக்குள் வந்துவிட்டான் என்று இறுமாப்புக் கொள்ளாதே. என் வீரர்கள் ஸுவேல மலையிற் புகுந்து ஸுக்ரீவன், அங்கதன் மைந்தன், த்விவிதன், நளன், நீலன், ஜாம்பவான் முதனியோரைக் கொன்று தீர்த்துவிட்டார்கள். உன் புருஷன் ராமனையும் கொன்று அவன் தலையை உனக்கு அடையாளமாகக் கொண்டுவரச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை விரைவில் நீ பார்ப்பாய்'' என்றான். ஒரு க்ஷணத்திற்கெல்லாம் வித்யுஜ்ஜிஹ்வன் என்ற அரக்கன் அங்குவந்து ராமனுடைய தலையையும், அவருடைய வில்லையும் எதிரில் வைத்து வணங்கினான். அவைகளைக் கண்டு ஸீதை வெகு நேரம் கதறி அழுதாள். ஓயட்டும் என்று காத்திருந்தான் ராவணன். ஆனால் அவள் ஓய முன் ப்ரஹஸ்தன் அங்கு தோன்றி ராவணனைத் தனியே அழைத்துச் சென்று ஸ்ரீராமரது படைகள் உள்ளே ப்ரவேசித்துவிட்டனவென்றும் மேலே செய்யவேண்டியதைப் பற்றிக் கலந்தாலோசிக்க மந்த்ரிகள் வந்து கூடியிருப்பதாகவும் தெரிவிக்க, ராவணன் ஸீதையை விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டான். அம் மாயா சிரஸும் கோதண்டமும் மறைந்து போயின.

விபீஷண பத்ரியான ஸரமை ஸீதையிடம் வந்து அவளைத் தேற்றினான்.

குணதிகள் புருஷர்களுக்கு அநுபவிக்க க்ரமப்ராப்தமானாலும் மனதுக்கு இனிதாகாம லிருப்பதுண்டு. சில ஸ்த்ரீகளின் ரூபகுணதிகள் மனதுக்கு இனிதாயிருக்கலாம், ஆனால் ப்ராப்தியிராது. *ஆகவே அபிமதமானது அநுரூப மல்லாமலும், அநுரூபமானது அபிமத மல்லாமலுமிருக்குந் தன்மை உலகிற் காண்பதாகையாலே இந்த திவ்ய தம்பதிகள் விஷயத் திலே அப்படியில்லை யென்கிறது. அபிமதத்வமும் அநுரூபத்வமும் சேர்ந்து உலகில் க்வசித் இணங்கினாலுங்கூட ஸகலாம்சங்களிலும் இணங்குவது அருமை. தேஹ குணம் நன்னுயிருந் தால் ஆத்ம குணம் நன்னுயிராது; ஆத்ம குணம் நன்னுயிருந்தால் தேஹ குணம் நன்னுயிராது என்றிப்படி வைரூப்யம் நேருவதுண்டு. அப்படியுமல்லாமல் திவ்ய தம்பதிகளுக்கு ஸ்வரூப ரூப குண விபவைச்வர்யாதிகளான ஸகலாம்சங்களிலும் அபிமதத்வமும் அநுரூபத்வமும் உண்டென்கிறது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

இந்த முதல் விசேஷணத்தில் குணசப்தம் இரண்டு தடவை பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலுள்ள குணசப்தம் தேஹகுணமான ஸௌந்தர்ய லாவண்யாதி களைச் சொல்லுகிறது. அப்பாலுள்ள குண சப்தம் வாத்தஸ்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப் யாதிகளான ஆத்ம குணங்களைச் சொல்லுகிறது. [விபவ] போகத்திற்கு உபகரணங் களாய் ச்லாக்யங்களாயிருக்கிற வஸ்துஸமுஹங்களை விபவமென்பது. அப்படிப்பட்ட ஸகல வஸ்துக்களும் எம்பெருமானுடையதாயிருக்க, பிராட்டிக்கென்று தனியே விபவ முண்டோ வென்னில்; உலகத்திலுள்ள தம்பதிகளிடத்துக் காணும் நியாயப்படி அவளுக்கென்று விபஜித்து வைத்துக்கொள்ளப்படும் மால்ய பூஷண வஸ்த்ராதிகள் பலவுண்டே; விபவாவதார அர்ச்சாவதாரங்களிலே கண்டுகொள்வது:

[ஐச்வர்ய] ஐச்வர்யமாவது நியாமகத்வம். ஸர்வ நியாமகன் எம்பெருமானா யிருக்க, இவனுக்கும் நியாமகத்வமுண்டோவென்னில், எம்பெருமானுடைய இச்சை யினாலாகுமதான நியாமகத்வமுண்டு. * शेषशेषाशनादिसर्वपरिजनं भगवतस्तदवस्थोचितपरि-
चर्यायामाज्ञापयन्त्या * என்று ஸ்ரீவைகுண்டகத்யத்தில் அருளிச் செய்வதுங் காண்க. “சேதநர் களைக் கர்மாநுகுணமாக நியமிப்பள், ஈச்வரனை ரக்ஷணாகூலமாக நியமிப்பள்” என்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச் செய்யும்படி. Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[சீல ஆதி] தாழ்ந்தவர்களோடு புரையறக் கலந்து பரிமாறுகை சீலம், ஸௌசீல்ய மென்பது மிதுவே. பெருமானுடைய சீலம் குஹப்பெருமாள் முதலானார் பக்கலிலே பொலிந்தாப்போலே பிராட்டியினுடைய சீலம் த்ரிஜடாதிகள் பக்கலிலே பொலிந்தமை காண்க. ஆதி சப்தத்தாலே வாத்தஸ்ய ஸௌலப்யாதிகளைக் கொள்வது.

[அநவதிகாதிசய] இது குணங்களுக்கிட்ட விசேஷணம். இதன் கருத்தைக் கேண்மின்; இங்குச்சொன்ன குணங்களிலே சில குணங்களோ எல்லாக் குணங்களுமேயோ லௌகிகர்களிடத்திலுமிருந்தாலும் அவை சிறிது சிறிது தலைகாட்டியிருக்குமேயல்லது ஒவ் வொரு குணமும் எல்லையான உத்கர்ஷத்தோடு இருக்கமாட்டா; பிராட்டிபக்கலிலோ வென்னில், அப்படி யில்லை; ஒவ்வொரு குணத்தினுடைய மேன்மையும் எல்லைகாண முடி யாதவையாயிருக்கு மென்கை.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

[அஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணம்] குணங்கள் தனித்தனியே எண்ணமுடியா மையே யன்றியே நிரள்நிரளாகவும் எண்ண முடியா; உலகில் அபரிமிதமாகவுள்ள சில வஸ்துக்களைத் தனித்தனியே யெண்ணிவிடலாம்; சில வஸ்துக்களை அங்ஙனே தனித்தனி யெண்ண முடியாவிடினும் ‘நூறு கலம் நெல்; ஆயிரம் கலம் எள்’ என்னுமாபோலே ராசிக் கணக்காக எண்ணிவிடலாம். பிராட்டியின் குணங்களோ வென்னில் பகவத் குணங்கள் போலவே ஒருவகையாகவும் எண்ணமுடியாதவை என்றதாயிற்று.

[பத்மவநாலயாம்.] * पद्मे स्थितां पद्मवर्णा * என்று ச்ருதியும் ஓதிற்று. பத்மத்தைச் சொன்னது மங்களகரங்களான ஸகல வஸ்துக்களையும் சொன்னபடியாய் ஸர்வமங்கள நிவாஸிநி என்றபடி, * यच्च हि मङ्गलं किमपि यल्लोके सदिर्युच्यते तत्सर्वं त्वदधीनमेव * என்று ஆழ் வானும் ஸ்ரீஸ்தவத்திலருளிச் செய்தார். பரிமளமே வடிவெடுத்தவனென்னும்படி யான எம்பெருமானுக்கும் பரிமளமூட்ட வல்லவன் என்னலாம்படி பரிமளப்ரசுரமான பத்ம வனத்திலே உறைபவன் என்க.

[பகவதீம்] * तव पूज्यपदार्थोक्तिपरिभाषासमन्वितः । शब्दोऽयं नोपचारेण * என்று ஸ்ரீவிஷ்ணு புராணத்தில் (6-5-77) சொன்னபடியே பூஜ்ய வாசகமாகக் கடவது.

[சீரியம்] 1. ஸகல சேதநர்களாலும் தான் புருஷகாரதயா ஆச்ரயிக்கப்படு விறவன். 2. ஆச்ரிதருடைய காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக எம்பெருமானை ஆச்ரயித் திருக்குமவன். 3. ஆச்ரிதர்களுடைய விண்ணப்பங்களைச் செவிகொடுத்துக் கேட்டு மவன். 4. அவற்றை ஸமயத்திலே எம்பெருமானுக்குக் கேட்பிக்குமவன். 5. ஆச்ரிதர் களுடைய அபராதங்களை இல்லையெய்யுமவன். 6. தனது திருக்கல்யாண குணங் களாலே உலகத்தை உகப்பிக்குமவன்—என்று இப்படிப்பட்ட ஆறு அர்த்தங்களையும் தருகின்ற ஆறுவகையான வ்யுத்தத்திகளாலே [1. ஸ்ரீயதே, 2. ச்ரயதே, 3. ச்ர ணோதி, 4. ச்ராவயதி, 5. ச்ரணோதி, 6. ச்ரீணோதி] நிஷ்பந்நமாகிற சப்தமீதே ஸ்ரீசப்தம். இத்திருநாமத்தின் ஒப்புயர்வற்ற பெருமையை * ஸ்ரீரீத்யேவ ச நாம தே பகவதி! ப்ரும: கதம் த்வாம் வயம் * என்று ஆளவந்தாரும், * ஸ்ரீரஸி யத: * என்று பட்ட ரும் வெளியிட்டார்கள்.

[தேவீம்] * दिवु क्रीडाविजिगीषाव्यवहारयतिस्तुतिमोदमदखनकान्तिगतिषु * என்று பத்து அர்த்தங்களையுடைய (திவு) தாதுவில் (கிரீவயதிதி தேவீ) என்று நிஷ்பந்நமான சப்தமாகையாலே யதார்ஹம் அந்த அர்த்தங்களைக் கொள்ளலாம். * இன்புறுமில்விளை யாட்டுடைய வன் என்னலாம். எம்பெருமானோடு சேர்த்தியாலே விளங்குமவன் என்னலாம்.

[நித்யாநபாயிரீம்] * விஷ்ணோ: ஸ்ரீநபாயிரீ * என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் (1-8-17) சொன்னதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறபடி. ப்ரபையையும் ப்ரபா வானையும் புஷ்பத்தையும் மணத்தையும் போலே எம்பெருமானை விட்டுப் பிரியாதவ னென்றபடி. அவதாரங்களில் சில காலம் விட்டுப் பிரிந்தாலும் அதனால் நித்யாந பாயிரீத்வத்திற்குக் குறையில்லை யென்பர். * அந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா * என்று ஒருகால் பிராட்டியும், * அந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா * என்று மற்றொருகால் பெருமானும் கூறியது கொண்டு தெனிக.

[நிரவத்யாம்] அவத்யமில்லாதவன். கீழ்ச் சொன்ன உத்கர்ஷமெல்லாம் தன் னுடைய அதிசயமாக நினைத்திருக்கை அவத்யம். அப்படிப்பட்ட அவத்யமில்லாதவ னென்கை. நிலா தென்றல் புஷ்பம் சந்தனம் முதலானவற்றுக்குள்ள நலங்கள் எப்படி பிறருடைய அதிசயாதானத்திற்கே உறுப்போ இப்படி தன்னுடைய நலங்களெல்லாம் எம்பெருமானுடைய அதிசயாதானத்துக்கே உறுப்பென்றிருக்குமவன் என்றவாறு.

[தேவதேவதிவ்ய மஹிஷீம்] இதனுடைய கருத்தை * “அப்ரதிஹதசிகீர்ஷிதாம்” * என்று வெளியிட்டார் ச்ருத ப்ரகாஸிகா பட்டர். தான் எது செய்ய நினைத்தாலும் இடையூறின்றிச் செய்து தலைக்கட்டுகக்கூடான வால்லப்பமுடையவன் என்கை. கண்ணிழவற்ற புருஷகார மென்கை. பிரமன் முதலிய தேவர்களைக் காட்டிலும் எம்பெரு மான் உத்துங்கனயிருப்பதுபோல, அந்த ப்ரஹ்மாதிகளின் பத்தினிகளைக் காட்டிலும்

சிறந்தவர்களான மற்றுள்ள பகவம்மஹிஷிகளிலும் இவள் மிகச் சிறந்தவளென்பதும் விவக்ஷிதம்.

[அகில ஜகந்பாதரம்] * தேவதேவதிவ்யமஹிஷீமென்றவாறே ஒரு அச்சம் உண்டாகுமே; அதைத் தவிர்க்கக்காக இந்த விசேஷணமிடுகிறது. ப்ரஜைகள் பக்கலிலே வாத்ஸல்யமே மிக்கிருப்பவளென்றபடி. [அஸ்மந்மாதரம்] தேசிகனுடைய பாடத்தில் இந்த விசேஷணம் இல்லை யென்று தெரிகிறது; * अत्र अस्मात्स्वामिन्नितिवत् अस्मात्स्वामित्यपि श्रीविष्णुचित्तादयः पठन्ति व्याचक्षते च यामुनमुनिवंशजननेन पुनश्च विशेषेण अस्मात्स्वामित्यपि என்று கத்யபாஷ்யத்திலுள்ளது. பலருடைய பாடத்தில் அஸ்மந்மாதரம் என்பது உள்ளதென்று காண்கிறது. இவ்விடத்து ஆச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்தில் அகில சப்தத்தில் தாமும் அந்தர்ப்பூதராகையாலே தம்மையுங் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார்—என்றுள்ளது. கோயில் பத்தராவிஸ்வாமி ஏட்டுப் பிரதிகளைக் கொண்டு சோதித்த ஸ்ரீ கோசத்தை ஸேவித்தபோது இதில் வர்க்ய ஸ்காலித்யம் காணப்பட்டது; அகிலசப்தத்தில் தாமும் அந்தர்ப்பூதராயிருக்கச் செய்தேயும், அகில ஜகத்தும் ஒரு தட்டும், தாம் ஒரு தட்டுமாகத் தம் பக்கலில் வாத்ஸல்யாதிசயம் கண்டாராகையாலே விசேஷித்தருளிச் செய்கிறார் “அஸ்மந்மாதர மென்று” எனக் காண்கிறது திருத்தமான பாடம்.

[அசரண்ய சரண்யாம்] ஸர்வலோக சரண்யனாலே கைவிடப்பட்டவர்களுக்குங் கூட தான் புகலாயிருக்குமவ ளென்கை. “ திருவடியைப் பொறுப்பிக்குமவள் தன் சொல் வழிவருமவனைப் பொறுப்பிக்கச் சொல்ல வேண்டாவிதே ” (முமுகுப்படி) என்கிறபடியே யதாபராததண்டதரணை எம்பெருமானைக் கூமிப்பித்து ரக்ஷிக்குமவளென்றவாறு. ஆக இப்படிப்பட்ட பெரிய பிராட்டியாரை.

[அநந்ய சரண: அஹம் சரணம் ப்ரபத்யே] * புகலொன்றில்லாவடியேன் அடிக் கீழமர்ந்து புகுந்தேனென்கிறது இங்கு [ப்ரபத்யே] என்று உத்தம புருஷனான க்ரியை இருப்பதனாலேயே நான் என்கிற எழுவாய் (கர்த்தா) தோன்றித் தீரவேண்டியதாயிருக்கச் செய்தேயும் அஹம் என்று அருளிச்செய்தது விசிஷ்ய தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளுகிறபடி அசக்தியாலும் ஸ்வரூப விரோத நிச்சயத்தாலும் உபாயாந்தரங்களில் கைவைக்கமாட்டாதவன் அடியேன் என்று தம் இயல்வைப் படியெடுத்துக் காட்டினாராய்த்து. ஆக இந்த முதல் சூர்ணையாலே புருஷகாரப்ரபத்தி செய்தாராயிற்று. (1)

இனி இரண்டாவது சூர்ணையாலே, புருஷகாரபூதையான பிராட்டி பக்கலிலே ப்ரார்த்திக்குமது சொல்லப்படுகிறது.

2. पारमार्थिकभगवच्चरणारविन्दयुगलैकान्तिकात्यन्तिकपरभक्तिपरज्ञानपरमभक्तिकृतपरिपूर्णनि-
वरतनित्यविशदतमानन्यप्रयोजनानवधिकातिशयप्रिय भगवदनुभवजनितानवधिकातिशयप्री-
तिकारिताशेषावस्योचिताशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकैङ्कर्यप्राप्त्यपेक्षया पारमार्थिकी भगव-
च्चरणारविन्दशरणागतिर्यथावस्थिता अविरताऽस्तु मे ॥

[பாரமார்த்திக பகவச்சரணாரவிந்த யுகளைகாந்திகாத்யந்திக பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி க்ருத பரிபூர்ணாவரத நித்ய விசததமாநந்ய ப்ரயோ ஜநாநவதிகாதிசய ப்ரியபகவதரூபவஜ்ஜிதாநவதிகாதிசய ப்ரீதிகாரித— அசேஷாவஸ்தோசிதா சேஷ சேஷதைகரதி ரூப நித்ய கைங்கர்ய ப்ராப்த்யபேக்ஷயா பாரமார்த்திக பகவச் சரணாரவிந்த சரணுகதிர் யதா வஸ்திதா அவிரதா அஸ்து மே. (2)

பாரமார்த்திக—பரமபுருஷார்த்தமான (இது பக்திக்கு விசேஷணம்), பகவத் சரணாவந்தியுகளை காந்திக—எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையினையே பற்றினதாய், ஆத்யந்திக—எஞ்ஞான்றும் நிலைநிற்பதான, பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்தி—பரபக்தியென்ன பரஜ்ஞானமென்ன பரம பக்தியென்ன ஆகிய இவற்றாலே, க்ருத—செய்யப்பட்ட (இது பகவதநுபவத்தில் அந்வயிப்பது) பரிபூர்ண—நிரம்பியதாய், அநவரத—இடைவீடில்லாததாய், நித்ய—நித்யமாய். விசததம—மிகவும் விசதமாய், அநந்யப்ரியோஜந—ஸ்வயம் ப்ரியோஜநமாய், அநவதிகாதிசயப்ரிய—இதற்குமேல் ப்ரியமானது வேறொன்றில்லை யென்னும்படியான, பகவதநுபவ — பகவானது அநுபவத்தினால், ஜநித—உண்டு பண்ணப்பட்ட, அநவதிகாதிசயப்ரிய—மிகச் சிறந்த உகப்பினால், காரித—செய்விக்கப்பட்ட (இது நித்யகைங்கர்யத்தில் அந்வயிப்பது), அசேஷாவஸ்த்தோசித—(எம்பெருமான்) ஆஸ்தானத்திலிருப்பது அந்தப்புரத்திலிருப்பது முதலான ஸகல அவஸ்தைகளுக்கும் ஏற்றவையான, அசேஷ சேஷதைகரத்ருப—ஸகலவிதகைங்கரியங்களிலும் ஆசைகொண்டிருப்பதே வடிவான, நித்ய கைங்கர்யப்ராப்தி அபேக்ஷயா—நித்யகைங்கர்யத்தைப் பெறுவதற்குறுப்பாக, பாரமார்த்திக—உண்மையான, பகவத் சரணாவந்த சரணாகதி:—எம்பெருமானது திருவடித்தாமரைகளிலேயாகின்ற சரணாகதியானது, யதாவஸ்திதா அவிரதா மே அஸ்து—அது அமையவேண்டிய ரீதியிலே அமைந்ததாய் இடையருததாய் எனக்கு ஸித்திக்கவேணும்.

கீழே "அசரண்ய சரண்யாம் அநந்யசரண: சரணம் அஹம் ப்ரபத்தே" என்று பிராட்டியைச் சரணம் புகுந்தாரே, அது புருஷகாரப்ரபத்தியென்னுமிடம் இந்த வாக்கியத்தினால் விசதிகரிக்கப்பட்டதாயிற்று. தாயே! எம்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளிலே எனக்கு உண்மையான சரணாகதியிஷ்டை விளைவதற்காக உன்னைத் தஞ்சமாகப் பற்றுகின்றேனென்றாராயிற்று, அந்த சரணாகதியினால் தாம் பெறவிரும்பிய பலன் *ஒழிவில் காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி வழுவிலாவடிமைமென்கை தவிர வேறொன்றுமன்று என்றும் தெரிவித்தாராயிற்று. ஒன்றிரண்டு கைங்கரியங்களைச் செய்து த்ருப்தி பெறுகையன்றிக்கே சென்றற்குடையாமிருந்தால் சிங்காதனமாம் நின்றால் மரவடியாம் நீள் கடலுள்—என்றும் புணையா மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்குமணையாம் திருமாற்கரவு* என்கிறபடியே ஸகலப்ரகாரங்களுமான கைங்கர்யங்களையும் செய்யப்பெறவேணுமென்றிருசி அநுவர்த்தித்துச் செல்லுமாகில் அதுவே பெறுப்பேறு என்றும் காட்டினாராயிற்று. இடையருத ஆச்சரியமான பகவதநுபவம் விளைந்து அதனால் கைங்கர்ய ருசி உண்டாகுமென்றும் உரைத்தாராயிற்று. ... (2)

3. अस्तुते ॥ 4. तयैव सर्वं संपत्स्यते ॥

அஸ்து தே. (3) தயைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே, (4).

இது பெரிய பிராட்டியாருடைய ப்ரதிவசனமிருக்கிறபடி. தே அஸ்து — அப்படியே உமக்கு ஆகக் கடவது. தயா ஏவ—அந்த சரணாகதியினாலேயே, ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே—உமது அபிமதமெல்லாம் அழகாக ஸித்திக்கப்போகிறது.

கீழே அஸ்து மே என்று அபேக்ஷித்தவர்க்கு அஸ்து தே என்கிற இவ்வளவு அநுக்ரஹமே போதுமாயிருக்க, அதற்கு மேலும் தயைவ ஸர்வம் ஸம்பத்ஸ்யதே என்று பிராட்டி அநுக்ரஹித்ததின் திருவுள்ளத்தைச் ச்ருதப்ரகாசிகாபட்டர் விவரித்தருளுகிறார் "ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி நிஸ்தரணமபி ஸர்வசப்தாபிப்ரேதம்" என்று. அதாவது எம்பெருமானாரே! இப்போது நீர் செய்யும் சரணாகதியினால் ஸித்திக்கும் பலனானது உம்மளவிலே சுவறிப்போமதன்று; பரம்பரயா உம்முடைய குடல்துடக்கு உடையா ரெல்லாரிடத்திலும் இது பலித்ததாகக்கடவது என்று பிராட்டி அநுக்ரஹித்தபடி.

இப்படிப்பட்ட வரம் எம்பெருமானுடைய திருமுகத்தில் நின்றுமே மேலே வெளிவந்ததாக ஸம்ப்ரதாயம். அதனை வேதாந்த தேசிகனும் ந்யாஸதிலகத்தில்

*உக்த்யா தநஞ்ஜய விபீஷண லக்ஷ்யயா தே ப்ரத்யாய்ய லக்ஷ்மணமுநேர் பவதா விதீர்
ணம், ச்ருத்வா வரம் ததநுபந்த மதாவலிப்தே நித்யம் ப்ரஸீத பகவந் மயி ரங்கநாத*
என்கிற ச்லோகரத்நத்தினால் ஸுஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்துள்ளார். இதில்
“ச்ருத்வா வரம்” என்று கூறியிருப்பதனால் எம்பெருமான் எம்பெருமானார்க்கு ஒரு
வரம் தந்தருளினதாக விளங்குகின்றது. இது எத்தகைத்து என்பதை அவ்விடத்திற்கு
வியாக்கியானம் செய்தவர்கள் உள்ளபடியே உரைத்துள்ளார்கள். ஆனால் பிறர்
வியாக்கியானிக்க வேண்டிய ப்ரயாஸமின்றிக்கே தேசிகன் தாமே மூலத்திலேயே
“तदनुबन्ध मदावलित्ते मयि” என்று கண்டரவேணை கூறியுள்ளார். எம்பெருமானார் காலத்
திற்கும் தேசிகன் காலத்திற்கும் இடையில் எவ்வளவோ வ்யவதான முள்ளது; அப்படி
யிருந்தும், அவ்வெம்பெருமானாருடைய ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தம் எனக்கில்லையாகிலும்
பரம்பராஸம்பந்தம் குறையற்றதாகையாலே அது கொண்டும் நான் பேறுதப்பாதென்று
செருக்கிக்கிடக்கிறேன்” என்றும், “அப்படி நான் செருக்குற்றிருப்பதற்குக் காரணம்
ஸ்ரீரங்கநாதா! நீ எங்களுடைய குலக்கொழுந்தான இராமானுசர்க்குத் தந்தருளின வெரு
வரமே காண்” என்றும் ஸ்பஷ்டமாக வெளியிட்டுள்ளார். ஆகவே அப்படிப்பட்டதொரு
வரப்ரதானத்திற்குப் பூர்வமாகப் பிராட்டியும் சோதி வாய்திறந்து அங்ஙனே ஒரு வரமளித்த
தாக ச்ருதப்ரகாசிகா பட்டர் வியாக்கியானம் செய்தருளினது ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸித்தார்த்த
மென்னத்தட்டில்லை. ... 3, 4.

4. अखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानस्वेतरसमस्तवस्तुविलक्षणानन्तज्ञानानन्दैकस्वरूप !

5. அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதான ஸ்வேதரஸமஸ்த வஸ்து
விலக்ஷணந்தஜ்ஞாநாநந்தைக ஸ்வரூப !

இனி இது முதலாக மேலே ஸ்ரீமந் நாராயண! அசரண்ய சரண்ய! என்னுமளவாக
ஸ்ரீரங்கநாதனைப் பலபடியாக விளித்து, “அநந்ய சரண: த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் சரணம்
அஹம் ப்ரபத்யே” என்று ஸ்வகீய சரணுகதிகத்யக் கூறித் தலைக்கட்டுகின்றார்.

இதில் அகிலஹேய என்று தொடங்கி ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப! என்னுமளவும்
முதல் விளி. அகில ஹேய ப்ரத்யநீக—எவ்வகையான ஹேய தோஷங்களுக்கும் எதிர்த்
தட்டாய், கல்யாண ஏகதான—நல்லவைகளுக்கு முக்ய ஸ்தானமாய், ஸ்வேதரஸமஸ்த
வஸ்து விலக்ஷண—தன்னை யொழிந்த ஸகல வஸ்துக்களிற் காட்டிலும் விலக்ஷணமாய்,
அநந்த—ஸர்வவ்யாபியாகையாலே தேசபரிச்சேதரஹிதமாய் ஸர்வகால வர்த்தியாகை
யாலே கால பரிச்சேதரஹிதமாய், ஸர்வ வஸ்துக்களும் தானாயிருக்கையாலே வஸ்து
பரிச்சேதரஹிதமாய், [ஆகவிப்படி மூன்றுவகையான பரிச்சேதங்களுமில்லாமையே
அநந்தத்வமாவது] இப்படி அநந்தமாய், ஜ்ஞான ஆனந்த ஏகஸ்வரூப—ஸ்வயம் ப்ர
காசமாகையாலே ஜ்ஞானமே வடிவாய், ஸுகருபமாகையாலே ஆனந்தமே வடிவாய்
இருப்பவனே! என்று இவ்வளவும் திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தைப் பேசினபடி. “ஸ்வரூப
ரூபகுணவிபூதிகள்” என்கிற கோவையிலே இவ்வளவால் ஸ்வரூபத்தை வருணித்து இனி
ரூபத்தை வருணிக்கிறது.

स्वाभिमतानुरूपैकरूपाचिन्त्यदिव्याद्भुतनित्यनिरवद्यनिरतिशयौज्ज्वल्य

सौन्दर्यसौगन्ध्यसौकुमार्यलावण्ययौवनाद्यनन्तगुणनिधिदिव्यरूप !

[ஸ்வாபிமதாநுரூபைகரூபாசிர்த்ய திவ்யாத்து நித்ய நிரவத்ய நிரதிசயௌஜ்வல்ய
ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யநந்த குணநிதி
திவ்யரூப !]

ரூபமாவது திவ்யமங்கள் விக்ரஹம் : அது எங்ஙனே யிராநின்றதென்னில் : ஸ்வாபிமத—திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திற் காட்டில் அபிமதமாய், அநுரூப—ஏற்றதாய், ஏகரூப—ஷட்பாவ விகாரங்களொன்றுமின்றிக்கே யிருப்பதாய், அசிந்த்ய—ப்ராக்ருத வஸ்துஸஜாதீயமாக நினைக்கக் கூடாததாய், திவ்ய—அப்ராக்ருதமாய், அத்புத—க்ஷணந்தோறும் அபூர்வமாயிருப்பதாய், நித்ய—ஸ்வரூப குணங்கள் போலே அநாதி நிதநமாய், நிர்வத்ய—தூர்லபத்வம் முதலான அவத்யங்களின்றிக்கே யிருப்பதாய் ; [அன்றிக்கே நித்யநிர்வத்ய என்று ஒரு சொல்லாக்கி எப்போதும் நிர்வத்யமாயிருப்ப தென்னவுமாம். அதாவது என்று மொக்க ஸ்வார்த்தமாயிராதொழிகை ; * அடியோமுக்கே யெம்பெருமானல்லீரோ நீர் * என்கிற படியே எஞ்ஞான்றும் அடியார்களுக்காகவேயிருக்கை.] நிர்திசய ஓளஜ்வல்ய—இதற்கு மேற்பட்டதில்லை யென்னும்படியான புகரையுடைத்தாய். ஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதி அநந்தகுண நிதி—அவயவ சோபையாகிற ஸௌந்தர்ய மென்ன, திவ்ய பரிமள ப்ரகரமாயிருக்கை யென்ன, பிராட்டிமாரும் உறைக்கப்பார்க்க வெண்ணுதபடியான ஸுகுமாரத்தன்மையென்ன, ஸமுதாயசோபையாகிற லாவண்ய மென்ன, எப்போதும் இளமை மாறாமலிருக்கையாகிற யௌவநமென்ன இவை முதலான அபரிமித குணங்களுக்குக் கொள்கலமாயிருப்பதான, திவ்யரூப--திவ்ய மங்கள் விக்ரஹத்தை யுடையவனே ! இந்த வாக்கியத்தில் இவ்விடத்திலே திவ்ய பதமிருக்கச் செய்தேயும் கீழேயும் அசிந்த்யதிவ்யாத்புத என்று திவ்யபதப்ரயோகம் பண்ணினது புரநுத்திதுஷ்டமாகாது. எத்தனை தடவை சொன்னாலும் பர்யாப்தி பிறவாதிதே. “**दिव्यशब्दद्वयं द्वयं संस्थानवैलक्षण्यम्**” என்று ச்ருதப்ரகாசிகா பட்டரும், “**दिव्यशब्दौ द्वयतः सन्निवेशादिभिश्च वैलक्षण्यपरौ ; कृतस्थानवर्तित्व-अप्राकृतत्वपरौ वा**” என்று வேதாந்த தேசிகனும் அருளிச் செய்தார்கள். இவ் இரண்டாவது நிர்வாஹம் ஆச்சான் பிள்ளை காட்டியது.

ஆக இவ்வளவால் விக்ரஹ வைலக்ஷண்பத்தைப்பேசி, இனி திவ்யாத்ம குணங் காப்பேசுகிறார் :—

**स्वाभाविकानवधिकातिशय ज्ञानवलैश्वर्यवीर्यशक्तितेजस्सौशील्यवात्सल्यमार्द्वार्जवसौहार्द-
साम्यकारुण्यमाधुर्यगाम्भीर्यौदार्यचातुर्यस्थैर्यधैर्यशौर्यपराक्रमसत्यकामसत्यसंकल्पकृतित्व -
कृतज्ञताद्यसंख्येयकल्याणगुणगणौघमहार्णव !**

ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிசய ஜ்ஞாநபலைச்வர்ய வீர்யசக்தி தேஜஸ் ஸௌசீல்ய வாத் ஸல்யமார்தவார்ஜவ ஸௌஹார்த ஸாம்ய காருண்யமாதூர்ய காம்பீர்யௌதார்ய சாதூர் யஸ்தைர்ய தைர்யசௌர்யபராக்ரம ஸத்யகாமஸத்யஸங்கல்ப க்ருதித்வ க்ருதஜ்ஞதாதி அஸங்க்யேய கல்யாண குண கணௌக மஹார்ணவ ! என்று.

[ஸ்வாபாவிக அநவதிகாதிசய] என்ற இரண்டு விசேஷணங்களும் மேற்சொல்லு கிற ஸகல குணங்களிலும் அந்வயிப்பன. ஸ்வாபாவிகங்களாயும் உயர்வற வுயர்ந்தவை யாய்மிருக்கிற ஷாட்குண்யம் முதலிய திருக்குணத்திரள்களுக்குக் கடல் போன்றவரே ! என்கை. இக்குணங்கள் ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கையாவது — நீருக்குக் குளிர்ச்சிபோல வும் நெருப்புக்குச் சூடுபோலவும் தர்மியுள்ளபோதே பிடித்து உள்ளதாயிருக்கை. ஒரு நாளிலே யுண்டாகி ஒரு நாளிலே கழிகை யன்றிக்கே யாவதாத்மபாவியாயிருக்கை. இதனால் நித்ய முக்தர்களின் குணங்களிற் காட்டில் வாசி சொல்லிற்றுகிறது. அவர் களுடைய குணங்கள் எம்பெருமானுடைய இச்சையாலே தோன்றியவையாதலால் அநந் யாதீநத்வமாகிற ஸ்வாபாவிகத்வம் அங்கு இல்லையே. அநவதிகாதிசயத்வமாவது ஒவ் வொரு குணமும் எல்லைகாணவொண்ணுதபடியிருக்கை. மேற்சொல்லுகிற குணங்களில்

சில, இதரவ்யக்திகளிடத்திலுமுள்ளனவானாலும் அங்கு ஓரளவு பட்டிருக்கும். அப்படியன்றிக்கே இவை எம்பெருமானிடத்திலே இனிமேலுயர்த்தியில்லை யென்னும் படியாக உயர்ந்திருக்கும்.. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் * **स्वभावतो निरस्तनिखिलदोषानवधिकातिशयासंख्येयकल्याण-गुणगणः पुरुषोत्तमोऽभिधीयते** * என்கிற விடத்திற்கு வியாக்கியானம் பண்ணுகிற ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் *அநவதிகாதிசய பதத்தாலே நித்யஸித்தரை வ்யாவர்த்திக்குறி தென்று முந்துற வொரு யோஜனை பணித்து, * **अनुषक्तेन स्वभावत इतिपदेन वा नित्यसिद्धव्यावृत्तिः ; तेषां तादृश-गुणकत्वं हि भगवन्नित्येच्छाधीनम्** * என்று அநந்தரயோஜனை பணித்தது இங்கே அநுஸந்தேயம்.

இனி இங்குச் சொன்ன குணங்களை விவரிக்கிறோம். ஜ்ஞாந பலைச்வர்ய வீர்ய சக்தி தேஜஸ்ஸாக்கள் ஆறும் ஷாட்குண்யமெனப்படும். இவையே மற்றுமுள்ள குணங்களுக்கெல்லாம் ஊற்றுவாயாயிருக்கும். இவற்றுள்,

ஜ்ஞாநமாவது — எல்லாவற்றையும் ஒருகாலே எப்போதும் உள்ளபடியறிகையாம்.

பலமாவது — ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸகல பதார்த்தங்களையும் சிரமமின்றிக்கே தரிக்கும் ஆற்றல்.

ஜச்வர்யமாவது — ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும் நியமிக்கும்படியான ஸாமர்த்தியம்.

வீர்யமாவது — ஜகத்துக்கு உபாதாகாரணமாக நிற்கச் செய்தேயும் ஸ்வரூப விகாரம் சிறிதுமற்றிருக்கை.

சக்தியாவது — அகடிதகடநாஸாமர்த்தியம்.

தேஜஸ்ஸாவது — எதற்கும் ஸஹகாரியை அபேக்ஷியாதிருக்கை. ஆக இப்படிப்பட்ட ஷாட்குண்யத்தைச் சொல்லியான பிறகு இவற்றில் நின்றன்தோன்றுகின்றவையான திருக்குணங்களை மேலேயருளிச் செய்கிறார் (ஸௌசீல்ய) என்று தொடங்கி.

ஸௌசீல்யமாவது — பெரியவன் தாழ்ந்தவர்களோடே புரையறக் கலக்கும் ஸ்வபாவம். இதுவே சீலகுணமென்பது.

வாத்ஸல்யமாவது — அன்றின்ற கன்றினுடம்பின் வழுவை ஆதரித்து புஜிக்கும் பசுவைப் போலே அடியார்களுடைய தோஷங்களை போக்யமாகக் கொள்ளுகை.

மார்த்தவமாவது — ஆச்ரிதர்களின் விரஹத்தைப் பொறுத்திருக்கமாட்டாத மென்மை.

ஆர்ஜவமாவது — காணத்ரயத்தாலும் செவ்வியனாயிருக்கை. ருஜுத்வமெனப்படும். இதற்கு எதிரிடையான துர்க்குணம் கௌடில்ய மெனப்படும்.

ஸௌஹார்த்தமாவது — எப்போதும் நன்மையைச் சிந்தித்திருக்கை.

ஸாம்யமாவது — ஜாதிகுண வருத்தாதிகளில் ஏற்றத்தாழ்வு கணிசியாதே எல்லார்க்கும் ஒருங்கே ஆச்ரயிக்க உரியனாயிருக்கை.

காருண்யமாவது — துக்கித்தவர்களை நோக்கி ஐயோ வென்று இரங்குகை.

மாதூர்யமாவது — கொல்ல நினைக்கும் கொடிய நெஞ்சுள்ள எதிரிகளுக்கும் இனியனாயிருக்கை.

காம்பீர்யமாவது— ஆச்ரிதர்க்குச் செய்ய நினைத்திருக்குமவை ஒருவராலு மறிந்து கொள்ளவொண்ணாதபடி ஆழ்ந்த திருவுள்ளமுடைமை.

ஒளதார்யமாவது— கைம்மாறு கருதாதே கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாதே வேண்டிற்றெல்லாம் தரவல்லனாயிருக்கை.

சாதுர்யமாவது— ப்ரதிகூலரையும் அநுகூலராக்கிக் கொள்ளவல்ல சதிர்,

ஸ்தைர்யமாவது— அடியார்களை ஒருகாலும் கைவிட மாட்டாத உறுதி.

தைர்யமாவது— ப்ரதிபக்ஷம் ப்ரபலமாயிருந்தாலும் த்ருணிகரித்திருக்கை.

சௌர்யமாவது— எதிரிகளின் ப்ரபலமான திரளிலும் ஒரு துணையின்றிக்கே துணிந்து புகும் ஆற்றல்.

பராக்ரமமாவது— அப்படி போர்க்களத்திலே புகுந்த விடத்தில் அவலீலையாக எதிரிகளைப் பங்கப்படுத்தும் ஆற்றல்.

[ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்ப] என்ற இரண்டும் இங்கு * பாவப்ரதாநநிர்தேசமாகையாலே ஸத்யகாமத்வம் ஸத்யஸங்கல்பத்வம் என்று கொள்ளக்கடவது,

ஸத்யகாமத்வமாவது— விரும்பப்படுமவையெல்லாம் குறையற ஸித்தித்திருக்கை.

ஸத்யஸங்கல்பத்வமாவது— எது செய்ய நினைத்தாலும் தடையின்றிக்கே செய்து தலைக்கட்டும் சக்தி.

க்ருதித்வமாவது— அடியார்களுக்குக் காரியம் செய்துகொண்டேயிருக்கை.

க்ருதஜ்ஞத்வமாவது— அடியார்கள் சிறிது நன்மை செய்தாலும் அதையொருகாலும் மறவாதிருக்கை. ஆக இவை முதலான, [அஸங்க்யேய கல்யாண குணகணைகளாக மஹார்ணவ !]— எண்ணித்தலைக்கட்ட முடியாத கல்யாண குணராசிகளாகிற ப்ரவாஹங்களுக்குக் கடல் போன்றவனே !

ஆக இவ்வளவாலும் திருக்கல்யாண குணங்களைப் பேசி இனி திவ்ய பூஷணங்களைப் பேசுகிறார் :—

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

स्वोचितविविधविचिंतानन्ताश्चर्यनित्यनिरवद्यनिरतिशयसुगन्धनिरतिशयसुखस्पर्शनिरतिश-
यौज्ज्वल्यकिरीटमकुटचूडावतंसमकरकुण्डलप्रैवेयकहारकेयूरकटकश्रीवत्सकौस्तुभमुक्तादामो-
दरबन्धनपीताम्बरकाञ्चीगुणनूपुराद्यपरिमितदिव्यभूषण !

[ஸ்வோசித விவித விசித்ராநந்தாந்ரீய நித்ய நிரவத்ய நிரதிசயஸுகந்த நிரதிசயஸுக ஸ்பரிச நிரதிசயௌஜ்வல்ய கிரீட மகுட குடாவதம்ஸ மகரகுண்டல க்ரைவேயக ஹாரகேயூர கடக ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப முக்தாதாமோதரபந்தந பீதாம்பர காஞ்சி குண நூபுராத்யபரிமித திவ்ய பூஷண !]

ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு அலங்காரமான ஞானம் முதலிய திருக்குணங்களைக் கீழேயருளிச் செய்தார். திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்திற்கு அலங்காரமான திவ்யபூஷணங்களை இங்கே யருளிச் செய்கிறார். ஸ்வோசித— தனக்குத் தகுந்தவையாய், விவிதவிசித்ர— பலவகைப் பட்ட வைசித்திரியை யுடையனவாய், அநந்த— அபரிமிதங்களாய், ஆச்சர்ய— விஸ்மயநீயங் களாய், நித்ய— சாச்வதங்களாய், நீரவத்ய— ஒரு வகையான தோஷ ஸம்பந்தமு மில்லாதவையாய், (அல்லது நித்யநிரவத்ய என்று முழுச் சொல்லாக்கி, எப்

If not delivered Please return to :—

“AMRUTALAHARI” OFFICE,

East Chitra Street, Srirangam.

To

Sri

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Printed and Published by S. M. Sundararajacharya at the Sri Vilasam Press, Srirangam.